**FILE DIN CRONICA MUZICALĂ – on line**

*(Daniela Caraman Fotea, 9 iunie 2012)*

În toate întreprinderile ei profesionale majore, **Smaranda Oțeanu Bunea** a gândit prioritar pentru breasla muzicală, invitându-i în jurul ei pe cei capabili (și doritori), să răspundă ideilor, proiectelor de anvergură. Altfel spus, a ctitorit pentru lung parcurs, cu efect benefic, fără a se erija în beneficiar punctual. În 1979 a fondat COLEGIUL CRITICILOR MUZICALI. În 1990 – revistele MELOS, MINISON, MONOPOL – magazine lunare pentru tineret și Fundația JORA, actualmente Uniunea Criticilor muzicali. Șase ani mai târziu – FUNDAȚIA OEDIPE – președinte de onoare, Ludovic Spiess. În 2000, FORUM-UL MUZICAL ROMÂN – președinte de onoare, David Ohanesian. OPERA COMICĂ PENTRU COPII – prima companie lirică independentă pentru copii din România, ia naștere la 15 octombrie 1998. Va fi instituționalizată în 2003. Bogăția evenimentelor vorbește de la sine în privința dobândirilor pentru cultura muzicală și orizontul spiritual-profesional al celor onorați în timp.

Nu cunosc un alt muzician cu asemenea acoperire în inițieri și funcționări de nuclee culturale, reverberante în tabloul (voit?) pauperizat acum al vieții de breaslă.

În 2005, stăpânind înțelegerea importanței de cert viitor a internetului, **Smaranda Oțeanu Bunea** propune și susține o nouă idee: introducerea **cronicii muzicale – on-line** în importanta pagină de web a Ministerului Culturii **– old.cimec.ro .**

Sub demersul profesional și pasionat al **Anișoarei Burlacu**, condeie alese din publicistica națională actuală – prof. dr. universitar **Grigore Constantinescu**, criticul muzical, redactor șef al revistei Melos – **Costin Popa**, scriitorul **Mircea Bunea** (cărora m-am alăturat la rându-mi pe lângă alți confrați), creează o istorie vie, în desfășurare continuă, cu informații și judecăți valorice selecte, o prețioasă colecție panoramantă a fenomenului muzical. Biblioteca virtuală, adresată mai ales viitorimii suplinește sărăcia (voită?) a presei scrise din domeniu. Foarte important demersul paginii web și pentru că articolele stocate nu sunt simple însăilări în fuga condeiului; calitatea profesională a semnatarilor fiind girul imbatabil, îngemănat și cu ideea de subtext în elaborare: unicitatea virtualului, scrisul FOR EVER. Așadar o activă responsabilitate, pe care uneori, presa scrisă o ignoră.

Scrisul on–line al Smarandei Oțeanu Bunea relevă atracțiozitatea subiectelor, acribia alegerilor, a comentariilor în varii genuri.

Cronicile dedicate (din 2005), Festivalului Internațional „George Enescu", ocolesc programele-șlagăr, preferatele notărilor „de serviciu" obișnuite în media. Mehta și Vox Maris, Mahler sau mistica putere a geniului, Invazia (pianiști în ediția cu nr. 18 a Festivalului), Cea de a IV-a Simfonie enesciană, muzica prezentului și câte altele, îmbogățesc memoria melomanului. Mă amuză rememorarea apariției în... șlapi pe scena Ateneului a Viktoriei Mullova, taxată cum se cuvine în cronică...

Mari actori ai revistei – **Stela** și **Arșinel** sunt prezentați în splendoarea performanței lor mereu înnoită: „șlagărele însorite" ale lui Arșinel, virtuozitatea cu care Doamna Revistei – Stela Popescu „trece de la umorul negru la dramatism, de la comic de situație la poanta subtilă". Citesc despre

CARTEA MAGICĂ a dr. **Vasile Tomescu**, proeminență în muzicologia noastră: „George Enescu, un geniu al artei sunetelor, ediție bilingvă; despre Capodopere enesciene dincolo de heirupism, De la Eurovizion la Balul Operei, Bătălia – opt pe un singur loc la preselecția pentru Festivalul Mamaia copiilor, Râmeț – cetate de apărare a ortodoxismului, unde zeci de copii vin zilnic să bea din Izvorul Tămăduirii. Memorez cuvintele de înțelepciune ale maicii starețe Ierusalima: „A fi Om e lucru mare, a fi domn e o-ntâmplare...” Mai avem și Sfaturi practice despre cum să-ngropi o capodoperă (n.a. – opera Oedipe), apoi comentarii asupra Terminologiei rock, pop, jazz, Fascinația dansului, doar un dicționar? De la New York la New Dehli – periplul Operei Comice pentru Copii; Trubadurul lui Hauswater în care „Contele de Luna aduce cu... Rod Stewart, în care Verdi pare... dus cu capul”, beneficiind însă și de scene antologice – Corul țiganilor...

Enumerarea poate continua dar nu suplinește nici pe departe bucuria lecturii – pagină cu pagină, descoperind frumuseți de stil, limbă, idei, ieșite din condeiul unicat al Smarandei Oțeanu Bunea. Competența fluorescentă, umorul și metafora originale, inedite, transformă noua colecție-show de cronici muzicale ale distinsei jurnaliste într-o aventură delectantă. Sunt pagini de care nu vrei să te îndepărtezi nici măcar cu cei câțiva pași până la bibliotecă. Le păstrezi aproape; pe... noptieră! Cu gândul de a avea în orice moment relația dorită, apropiată cu tălmăcirea trăirilor elitiste oferite de MUZICĂ, numite de fratele atonit Alexandru Mihail ICONOGRAFII SONORE ALE INEFABILULUI. Smaranda Oțeanu Bunea le tălmăcește, ni le oferă generos și prin tipar și on-line, cu virtuozitatea spectaculoasă atât de râvnită, dar rar atinsă în breasla condeierilor.